

Til § 27.

Som anført i de indledende bemærkninger til kapitel 3 indebærer lovforslaget den betydelige decentralisering, at en kommunalbestyrelse som altrovejende hovedregel kan tilvejebringe en lokalplan alene ved egen beslutning og uden godkendelse fra anden myndighed. Denne hovedregel er udtrykt i det foreslåede *stk. 1*, hvorefter kommunalbestyrelsen selv — ved en fornyet behandling af det offentliggjorte forslag til lokalplan — kan vedtage planen endeligt. Den foreslåede bestemmelse svarer i realiteten til § 22, stk. 1, i det oprindelige lovforslag.

Kommunalbestyrelsens fornyede behandling af lokalplanforslaget til endelig vedtagelse må naturligvis afvente udløbet af indsigelsesfristen. For at sikre en vurdering af fremkomne indsigelser eller ændringsforslag indeholder *stk. 1* — ligesom det oprindelige lovforslag — imidlertid tillige den regel, at der, hvis indsigelser eller ændringsforslag er fremsat rettidigt, skal gå mindst en måned fra udløbet af indsigelsesfristen, før kommunalbestyrelsen kan vedtage planen endeligt. Ved denne behandling må kommunalbestyrelsen tage stilling til indsigelserne og ændringsforslagene. Indsigelser m. v., der er fremkommet efter indsigelsesfristens udløb, kan dog ikke kræves behandlet.

Stk. 2 er enslydende med § 22, stk. 2, i det oprindelige lovforslag og indebærer, at kommunalbestyrelsen i forbindelse med den endelige vedtagelse af forslaget kan ændre planen som følge af fremkomne indsigelser m. v., herunder en indsigelse i henhold til § 25 eller § 26, medmindre ændringerne fører til, at forslaget helt skifter karakter. Bliver der f. eks. tale om en helt anden anvendelse eller om væsentlige indskrænkninger i anvendelsen m. v. af de ejendomme, forslaget omfatter, kan kommunalbestyrelsen ikke vedtage planen endeligt under den i *stk. 1* omhandlede fornyede behandling, men det ændrede forslag må påny offentliggøres efter reglerne i §§ 21 og 23, med en fornyet adgang til fremsættelse af indsigelser m. v. Det samme gælder, hvis kommunalbestyrelsen ønsker at ændre forslaget, uden at dette er en følge af fremkomne indsigelser m. v.

Selv om en ændring i forhold til det offentliggjorte lokalplanforslag ikke er af en sådan karakter, at forslaget dermed helt skifter karakter og derfor må offentliggøres påny, vil ændringen undertiden have konsekvenser for flere ejere eller lejere end dem, der har foranlediget ændringen foretaget ved at fremsætte indsigelse eller ændringsforslag. Det kan langt fra udelukkes, at de, der berøres af en sådan ændring, kan have indvendinger imod den, men efter forslaget vil de ikke få lejlighed til at gøre

deres synspunkter gældende, førend kommunalbestyrelsen har truffet sin beslutning. Det har derfor været overvejet at foreslå *stk. 2* suppleret med en forskrift om, at påtænkte ændringer af et lokalplanforslag først skulle meddeles de af ændringerne direkte berørte ejere og lejere. En sådan regel ville imidlertid ikke alene medføre yderligere udgifter for kommunerne, men tillige forsinke gennemførelsen af lokalplanen. Det foreslås derfor blot i § 30, stk. 1, 2, pkt., at den offentlige bekendtgørelse om lokalplanens endelige vedtagelse skal oplyse, om planen afviger fra det tidligere offentliggjorte forslag.

Til § 28.

I paragraffen er samlet bestemmelse om de tilfælde, hvor tilvejebringelsen af en lokalplan forudsætter miljøministerens tiltræden. Paragraffen afløser §§ 21 og 25 i det oprindelige lovforslag og indeholder væsentlige ændringer i forhold til den ved den tidligere § 21 foreslåede overgangsordning.

I *stk. 1*, der er uændret i forhold til § 25, stk. 1, i det oprindelige lovforslag, er indeholdt en beføjelse for miljøministeren til under særlige omstændigheder at fravige de almindelige tilvejebringelsesregler for lokalplaner og gøre den bindende virkning af planen betinget af miljøministerens godkendelse. Beslutning herom kan først træffes efter offentliggørelsen af forslaget, jfr. lovforslagets § 21, og skal være meddelt kommunalbestyrelsen inden dennes endelige vedtagelse af planen.

Særlige omstændigheder, der kan begrunde anvendelse af beføjelsen efter *stk. 1*, kan f. eks. foreligge, hvis det offentliggjorte forslag skønnes at have væsentlig betydning for statslige eller regionale myndigheders arealdispositioner. Dette kan være tilfældet for arealreservationer til større værker eller anlæg eller udlægning af arealer som naturparkområder, navnlig hvor arealdispositionen endnu ikke har fundet udtryk i den overordnede planlægning, og det vil altid være tilfældet, når en lokalplan er tilvejebragt af kommunalbestyrelsen til sikring af et landsplandirektiv, jfr. § 29.

Endvidere tjener bestemmelsen et retssikkerhedshensyn, idet ministeriet herved har mulighed for at hindre kommunalbestyrelsens endelige vedtagelse af lokalplanforslag i tilfælde, hvor den fornødne lov hjemmel for en bestemmelse i forslaget må antages ikke at foreligge.

I *stk. 2*, der svarer til § 25, stk. 2, i det oprindelige lovforslag, er foreslået en beføjelse for miljøministeren til — samtidig med eller efter en indkaldelse i henhold til *stk. 1* af en lokalplan til godkendelse — at forlænge den i § 22 nævnte retsvirkning af et offentliggjort lokalplanforslag. Da problemerne i for-